

[KMINOWY *ai*

N sg n kminowé.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „kmin” ‘Carum carvi L. (Rost)’; pochodzący od kminu: ktemu ma bydź mnieyśzé ziarnko [Ammi]/ piŕze Difcorides, niżli kminowé UrzędowHerb 22b.

ZZa